

[Statsministeren.]

vel nået, at alle erkender, at de hidtidige midler ikke i sig selv er tilstrækkelige.

Så vil jeg gerne sige om det spørgsmål, hr. J. O. Krag stillede til mig, at det er min principielle indstilling, og her er jeg ganske i overensstemmelse med mit parti, at selvstændige partier udarbejder deres selvstændige valgoplæg, deres selvstændige valggrundlag, og lægger dem frem for vælgerne. Sådan har det altid været, og jeg tror, det tjener alle parter, også vor form for parlamentarisk system, bedst, om det fastholdes som en god tradition.

J. O. Krag: Jeg skal først beskæftige mig lidt med statsministerens økonomiske betragtninger. Det er da klart, at enhver regering og for så vidt ethvert politisk parti vil bestræbe sig for at føre en økonomisk politik, der både skaber ligevægt på betalingsbalancen og samtidig kan fastholde fuld beskæftigelse. Det var jo nøjagtig den politik, de socialdemokratisk-radikale regeringer førte i 1960'erne, og jeg kan forstå, at den indsats, socialdemokratiet og det radikale venstre gjorde i 1960'erne, har statsministeren ikke så forfærdelig megen respekt for. Sandheden er jo, at det var i 1960'erne, denne politik lykkedes. Jeg synes egentlig ikke, statsministeren behøver at være så trist over det radikale venstres regerings-samarbejde med socialdemokratiet i 1960'erne. Det var jo netop i 1960'erne, fra 1958-59 og 1960'erne igennem, vi nåede frem til fuld beskæftigelse og nåede frem til fuld beskæftigelse med en langt bedre økonomi end den, den nuværende regering kan opvise. Dengang havde vi ikke det kolossale betalingsbalanceunderskud, man opererer med under den nuværende regering. Dengang havde vi ikke de kæmpehøje rentesatser og den danmarkshistoriske rekord i diskontoforhøjelse, som det radikale venstre opnåede i sit samarbejde med venstre og konservative.

Det er muligt og måske endda sandsynligt, at den økonomiske politik, der føres i øjeblikket, ikke vil opnå det resultat. Jeg frygter, at den ikke vil. Jeg frygter, at hvis regeringen gennem sin nuværende politik opnår en forbedring af betalingsbalancen, så sker det på bekostning af produktion og beskæftigelse. Det er grunden til, at social-

demokratiet har lagt sit 12 punkts program frem, der viser en anden vej til at nå målet, en mere direkte vej til at nå målet, og derfor er jeg glad for, at man har taget så vel imod vort forslag og brugt så meget tid til at diskutere det i dag.

Jeg er enig med statsministeren i, at det vil svare bedst til det radikale venstres traditioner at komme med et selvstændigt valgoplæg. Det glæder mig. Det er en afvisning af finansministerens invitation til et fælles VKR-valgoplæg. Det er altså taget af bordet, det bliver ikke til noget. Finansministerens og det konservative partis ønskedrøm er hermed bristet. Men statsministeren svarede mig ikke på mit andet spørgsmål: Vil man efter et folketingsvalg uanset den tendens og det fingerpeg, der vil ligge i vælgernes dom, gå til regeringsforhandlinger med bundne hænder og være bundet til den nuværende regeringskonstellation? Det vil jeg gerne have svar på fra statsministeren.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Hr. J. O. Krag kender svaret på forhånd, og det lå i det, jeg svarede: Man vil aldrig komme til at opleve det radikale venstre gå til regeringsforhandlinger med bundne hænder.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Det var et svar, der glædede mig overordentlig meget. Det vil sige, at vi oplever altså ikke, at de nuværende tre regeringspartier går samlet til valg på et fælles program og med det formål, at deres regering skal fortsætte. Det vil ikke alene glæde mig. Det vil glæde meget store dele af den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Poul Dam: Jeg beklager, at jeg bryder ind i denne interessante og meget oplysende diskussion, men jeg er blevet gjort opmærksom på, at jeg forsømte at sige noget om SF's stilling til den dagsorden, der er foreslået af hr. Sigsgaard.

Vi mener, det er forkert at foreslå denne dagsorden. Vi mener ikke, hr. Sigsgaard gavner det cambodianske folk den mindste smule med det, og vi mener, at hvis sagen ligger ham på sinde, kunne han ikke gøre